

Weekendje in de Clincke, Westrozebeke : 22 tem 25 juni 2018.

Zoals beloofd zou ik als 'oorlogscorrespondent' nog een verslagje maken van onze leuke uitstap naar de Westhoek.

Vrijdag 22 juni vertrok de eerste ALV auto om 11u30 richting de Vlaanders. We hadden geluk met het verkeer want in de andere richting stonden de auto's stil van Sint Niklaas tot in Antwerpen. Om 14 uur leidde onze gastheer Arthur ons; Louis, Jan en Filip, rond in zijn mooie, rustig gelegen vakantiewoning. Druppelsgewijs kwamen de andere gasten toe: eerst de motards Frank en Bob, nadien Patsy en Mark, vervolgens Sonja, Katrien Johnny en Joris en als laatsten arriveerden Eddy, Luc en Piet. Tussendoor waren wij al inkopen gaan doen in de plaatselijke Spar om onze eerste nacht te overleven.

De eerste avond stond het bijwonen van The Last Post aan de Menenpoort in Ieper op het programma. We vertrokken daar goed op tijd naar toe want toevallig was het deze vrijdagavond ook juist de start van de bekende rally van Ieper. Onderweg kwamen we al heel wat 'knallende' rallywagens tegen die ons links en rechts passeerden. Onze Jan, eenogige gids van dienst, wandelde met ons over de mooie groene vesten rond Ieper om te eindigen op de grote markt. In 2014 bereikten verschillende van ons hier de finish van de marathon en die vermoeide herinneringen kwamen natuurlijk weer boven. De gezellige rust die de markt toen uitstraalde was nu omgetoverd in een lawaaierige drukte, eigen aan brullende auto's waar nog aan moest gesleuteld worden of die op het startpodium aan hun rally moesten beginnen.

Na een korte drankstop zagen we dat het hoog tijd werd om richting Menenpoort te trekken want de menigte groeide fel aan. We moesten inderdaad nog naar een goed plaatsje zoeken om van de ingetogen, mooie ceremonie te kunnen genieten; kippevel-moment. Nadien werd het hoog tijd om onze hongerige magen te sussen en de pizza's gingen er goed in. De Luc moest niet veel werk opknappen...

Na thuis nog een pintje te drinken tijdens Sporza Villa gingen de meesten moe maar voldaan naar bed, morgen moeten de Rode Duivels immers aantreden....

Johnny pikte onze bestelde broodjes op en ons ontbijt smaakte heerlijk in onze fraaie orangerie. We hadden buiten ook nog een heel mooi en groot terras maar er stond een beetje te veel wind om daar te kunnen eten.

We vertrokken met de auto's richting Zillebeke naar het groene provinciedomein Palingbeek waar de restanten van de 'mijnenoorlog' nog duidelijk zichtbaar waren en we bezochten daar ook het recent geopende kunstwerk CWXRM , Comingworldrememberme, 600.000 beeldjes die alle oorlogsslachtoffers voorstellen. Op onze terugrit stopten we in Tyn Cot, de grootste Britse militaire begraafplaats in Europa met bijna 12.000 eerste wereldoorlog slachtoffers, indrukwekkend.

Terwijl wij nog aankopen deden voor de barbecue, hadden onze Red Devils supporters onze living al herschapen in een klein voetbalstadion. De lekkere croque monsieurs gingen er vlot in en het biertapkraantje vloeide constant. Wat een klinkende zege van onze jongens : 5-2. Niemand had de pronostiek juist maar de Jan was er zelfs met 1 oog toch nog het dichtste bij! Nadien kubden we nog enkele spelletjes en werd de barbecue al aan gestoken. Piet was naar gewoonte onze vleesbakker van dienst en onze dames maakten een mooi groentenbuffet. Wat smaakte dat heerlijk en opnieuw was bijna alles op. Volgende keer nog een lekker dessertje toevoegen als toetje!! Na de avondwandeling zagen we de Duitsers nog net door het oog van de naald kruipen, Scheisse maar het was al een voorteken

Een ALV-weekend zonder training kan uiteraard niet en de moedigsten onder ons waagden zich dan ook op zondagmorgen aan een vetloopje. Terwijl was onze vaste spek met eierenbakker, de Frank, al naarstig bezig in de keuken. Het smaakte weer fantastisch en om ons 'oorlogsweekend' af te sluiten, besloten we om het oorlogsmuseum van Passendaele te bezoeken. Wat een mooie verzameling van duizenden voorwerpen, uniforms, geweren, dug outs en loopgrachten uit WO I. Helaas was de ijshoeve waar we onze trip wensten af te sluiten, gesloten zodat we dit halverwege moesten doen.

Een mooi einde van alweer een gezellig ALV-uitstapje; in een prachtige omgeving, dito vakantiewoning en leuk gezelschap. Bedankt aan alle helpende handen en eindigen doe ik met de spreuk die we meermaals zagen op de houten kruisjes met poppies : 'LEST WE FORGET !' en dan bedoel ik niet alleen alle gesneuvelden maar ook dit fijn weekend.

Op naar het volgende, de afwezigen hadden weeral ongelijk filip